

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobce **L.P.**, bytem ■■■, zastoupeného JUDr. Vladimírem Kašparem, advokátem se sídlem Na Poříčí 116/5, 460 01 Liberec 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2013, č. j. OÚPSŘ 318/2013-333,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 8. 11. 2013, č. j. OÚPSŘ 318/2013-333, s e o d m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podle části III., hlavy II, dílu I. zákona číslo 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítnul žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 2. 7. 2013, č. j. SUSD/7120/148770/12/Lá. Výrokem I. tohoto prvostupňového rozhodnutí stavební úřad podle § 24 odst. 2 písm. a) zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo stavbě (zákon o vyvlastnění), rozhodl o zřízení věcného břemene užívání pozemků parc. č. ■■■, ■■■, ■■■ a ■■■ v k. ú. Vesec u Liberce ve spoluvlastnictví žalobce a společnosti ■■■ a.s., ve prospěch vyvlastnítele ■■■, s.r.o.

Pro úplnost soud dodává, že žalobce rovněž napadl též rozhodnutí žalovaného ve spojení s výrokem II. prvostupňového rozhodnutí ve věci určení náhrady za zřízení věcného břemene dle § 24 odst. 2 písm. c) zákona o vyvlastnění. Soud tuto část žaloby usnesením ze dne 14. 1. 2014, č. j. 59A 3/2014-15, vyloučil k samostatnému projednání zdejší soudem v občanském soudním řízení.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě namítal, že žaloba je podána opožděně, neboť uplynula 30 denní lhůta dle § 28 odst. 2 zákona o vyvlastnění.

Soud se nejprve zabýval posouzením, zda jsou vůbec dány podmínky pro věcné projednání žaloby. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, pokud byl podán předčasně nebo opožděně.

Podle zvláštní úpravy zakotvené v ustanovení § 2 odst. 5 věta první zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění zákona č. 405/2012 Sb. (dále jen „zákon o urychlení výstavby“), platí, že lhůty pro podání žalob k soudům k přezkoumání nebo nahrazení správních rozhodnutí vydaných v řízeních podle § 1 se zkracují na polovinu. Podle ustanovení § 1 odst. 1 téhož zákona tento zákon upravuje postup v souvislosti s urychlením výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury. Za „postup v souvislosti s urychlením výstavby“ je nutno dosadit nejen územní a stavební řízení, která výstavbě bezprostředně předcházejí, ale i ta řízení, která jsou součástí širší přípravy realizace staveb, což je i řízení o vyvlastnění nezbytných práv k potřebným pozemkům (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2013, II. ÚS 3951/12).

V návaznosti na první odstavce ustanovení § 1 odst. 4 zákona o urychlení výstavby specifikuje, že energetickou infrastrukturou pro účely tohoto zákona se rozumí stavby zařízení elektrizační soustavy a plynárenské soustavy podle jiného zákona zřizované ve veřejném zájmu⁵⁾, pokud nejsou v rozporu s platnou politikou územního rozvoje nebo zásadami územního rozvoje kraje. Odkaz pod čarou⁵⁾ směřuje k ustanovení § 2 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Podle § 2 odst. 2 písm. b) bod 1 energetického zákona se distribuční soustavou rozumí vzájemně propojený soubor vysokotlakých, středotlakých a nízkotlakých plynovodů, plynovodních přípojek ve vlastnictví provozovatele distribuční soustavy a souvisejících technologických objektů, včetně systému řídicí a zabezpečovací techniky a zařízení k převodu informací pro činnosti výpočetní techniky a informačních systémů, který není přímo propojen s kompresními stanicemi a na kterém zajišťuje distribuci plynu držitel licence na distribuci plynu; distribuční soustava je zřizována a provozována ve veřejném zájmu. Dle § 2 odst. 2 písm. b) energetického zákona se plynárenskou soustavou vzájemně propojený soubor zařízení pro výrobu, přepravu, distribuci a uskladnění plynu, včetně systému řídicí a zabezpečovací techniky a zařízení k převodu informací pro činnosti výpočetní techniky a informačních systémů, které souží k provozování těchto zařízení.

V dané věci je třeba tedy posoudit, zda napadené rozhodnutí bylo vydáno v rámci vyvlastňovacího řízení, jehož předmětem byla stavba energetické infrastruktury, tj. stavba zařízení plynárenské soustavy zřizovaná podle energetického zákona ve veřejném zájmu. Pokud ano, jednalo by se o odchylku od obecné úpravy obsažené v § 72 odst. 1 s. ř. s., která určuje žalobní lhůtu v trvání dvou měsíců, a tato lhůta by činila pouze jeden měsíc. Pro úplnost soud dodává, že v daném případě nelze, jak se toho dovolával žalovaný, uvažovat o 30 denní lhůtě od právní moci rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu k podání žaloby dle § 28 odst. 2 zákona o vyvlastnění, neboť ta se výslovně vztahuje jen k podání žaloby v občanském soudním řízení proti výroku o výši náhrady dle § 24 odst. 4 zákona o vyvlastnění.

Z bodu § 2 odst. 2 písm. b) bod 7 energetického zákona je zřejmé, že pojem „plynárenská soustava“ je pojmem obecnějším, jenž označuje celý systém zahrnující jednak jeho jednotlivé prvky („zařízení“) a jednak vzájemné vztahy mezi nimi („vzájemně propojený soubor“). Pod pojem plynárenské soustavy tak spadá i plynovod, včetně vysokotlakého, který slouží k potrubní dopravě plynu ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) bod 10 energetického

zákona a je též součástí distribuční soustavy zřizované a provozované ve veřejném zájmu ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) energetického zákona. Systematické zařazení jednotlivých pojmů, kdy pojem nadřazený předchází pojem podřazený v téže úrovni členění zákonného textu, na tento závěr nemá vliv, neboť z výčtu jednotlivých bodů § 2 odst. 2 písm. b) energetického zákona je zřejmé, že zákonodárce definované pojmy řadil v abecedním pořadí a nikoliv s ohledem na jejich významové vztahy.

Z napadeného rozhodnutí bylo zjištěno, že vyvlastnění formou zřízení věcného břemene k uvedeným pozemkům ve prospěch ■■■, s.r.o. jako provozovatele distribuční soustavy v plynárenství, bylo provedeno za účelem uskutečnění stavby „Rekonstrukce VTL plynovodu DN 300 – obchvat Liberec – II. etapa, na základě územního rozhodnutí ze dne 29. 12. 2006, č. j. SUUR/7120/138219/06-Ka, ve spojení s příslušným stavebním povolením. Stavba se uskuteční ve veřejném zájmu s tím, že se jedná o náhradu stávajícího plynovodu za nový s nutností zajistit nepřetržité zásobování plynu provozovatelem distribuční soustavy.

Soud tedy dovodil, že vyvlastňovací řízení bylo vedeno v souvislosti se stavbou zařízení (konkrétně vysokotlakého plynovodu), jež jako součást distribuční soustavy spadá pod pojem plynárenské soustavy a je stavbou ve veřejném zájmu. Soud proto uzavírá, že pro včasné podání správní žaloby bylo nutno dodržet žalobní lhůtu zkrácenou ustanovením § 2 odst. 5 zákona o urychlení výstavby na jednu polovinu, tj. na jeden měsíc od doručení napadeného rozhodnutí.

Z doručky založené ve správním spisu soud ověřil, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 12. 11. 2013. Lhůta pro podání žaloby tak uplynula dnem 12. 12. 2013. Žaloba však byla podána u zdejšího soudu až dne 10. 1. 2014, tedy opožděně.

Soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděnou. Protože byly dány podmínky pro odmítnutí žaloby, soud nerozhodoval ani o podaném návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 odst. 2 s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Protože žalobce za podanou žalobu ani návrh na přiznání odkladného účinku žalobě soudní poplatek, splatný již podáním návrhů, nezaplatil, soud o jeho vrácení dle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění, nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je

posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 4. března 2014.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu